

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 10200/2022
06.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миломир Петровић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 207/22 од 24.03.2022. године, у седници одржаној 06.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 207/22 од 24.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 207/22 од 24.03.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници П.бр. 284/20 од 25.11.2021. године, исправљеним решењем истог суда под истим бројем од 03.12.2021. године, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж 207/22 од 24.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђено исправљено решење Основног суда у Лозници П.бр. 284/20 од 25.11.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној применом члана 404. став 1. ЗПП, јер се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, чији обрачун се врши у свакој парници појединачно на основу Адвокатске тарифе и представља чињенично питање сваког конкретног спора, па је одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), да камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да се ревизијом напада решење о трошковима поступка, које не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, ревизија туженог није дозвољена, па је одлучено као у ставу другом изреке.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**